

Книга Даниїла - Номер сто вісімдесят дев'ять

Пророчий гобелен битви при Паніумі: прелюдія до недільного закону

Jeff Pippenger

2024-04-19

Битва при Паніумі була по суті духовною війною. Безпосередньо перед недільним законом восьмий президент, який у час кінця 1989 року є сьомим (п'ятим) після Рональда Рейгана, який також є останнім президентом-республіканцем і найбагатшим президентом, а також збурює всю царину глобалізму, очолює відступницький протестантизм у розгромі грецької релігії Пана, яка є «вокізмом» глобалізму. У віршах одинадцятому та дванадцятому історія, що починається з війни в Україні 2014 року, завершується на недільному законі у вірші шістнадцятому. Вірш п'ятнадцятий — це битва при Паніумі, і битва при Паніумі веде до битви при Акції, яка є Третьою світовою війною.

У годину «великого землетрусу», що є недільним законом шістнадцятого вірша, іслам третього горя нападає на Сполучені Штати, розгніваючи народи та спричиняючи національну руїну. Цій атаці передуює битва при Паніумі. Під час недільного закону встановлюється потрібний союз дракона, звіра та лжепророка.

«Декретом, що узаконює установу Папства всупереч Божому закону, наша нація повністю відступить від праведності. Коли Протестантизм простягне свою руку через прірву, щоб схопити руку Римської влади, коли він сягне через безодню, щоб потиснути руку Спіритизмові, коли під впливом цього потрібного союзу наша країна зречеться кожного принципу своєї Конституції як протестантського і республіканського правління та створить умови для поширення папських неправд і оман, тоді ми знатимемо, що настав час для дивовижної діяльності Сатани і що кінець близько». Свідчення, том 5, 451.

У той момент смертельна рана папства повністю загоюється, і воно править безроздільно, доки зрештою не прийде його кінець і ніхто йому не допоможе. Саме коли Рим долає третю перешкоду, він править, як це показано щодо язичницького Риму в книзі Даниїла, восьмий розділ, дев'ятий вірш, і в одинадцятому розділі, вірші з шістнадцятого по дев'ятнадцятий. Коли папський Рим усунув три роги, він правив безроздільно протягом тисячі двохсот шістдесяти років, так само як язичницький Рим правив безроздільно протягом трьохсот шістдесяти років, щойно він підкорив Єгипет — третю перешкоду — у битві при Акції в 31 році до н. е.

У граматиці суфікс "ium" додається до кінця слова, щоб утворити іменник, який позначає місце, стан або сукупність чогось. Його часто використовують під час утворення технічних та наукових термінів, зокрема в хімії та біології. Наприклад: "stadium" позначає місце для спортивних змагань або інших подій, "aquarium" позначає місце, де утримують водних організмів або рослини для демонстрації, а "gymnasium" позначає місце для фізичних вправ або тренувань. У науковій термінології "ium" часто використовується для позначення

хімічного елемента або сполуки, особливо коли елемент або сполука були виділені чи відкриті. Наприклад: "sodium" позначає хімічний елемент із символом Na, "calcium" позначає хімічний елемент із символом Ca.

Початок верховного панування язичницького Риму було досягнуто в битві при Актіумі, а битва при Паніумі відкрила двері для війни, представленої Актіумом, бо "рядок за рядком" битва при Актіумі представляє недільний закон, коли папство знову верховно панує над світом.

Актіум був морською битвою, а Паніум — сухопутною, тож поєднання цих двох битв являє собою битву світового масштабу, що охоплює сушу й море. Актіум, найвідоміша морська битва давньої історії, також представляє всесвітню війну, бо «води, які ти бачив, де сидить блудниця, — це народи, і натовпи, і нації, і мови». Паніум представляє духовну війну, поєднану з політичною війною при недільному законі, що невдовзі настане.

Слово «рап» як іменник має кілька значень залежно від контексту, але в грецькій міфології Пан — бог пастухів, стад, сільської музики та дикої природи. Його часто зображують як напівлюдину-напівкозла, відомого своєю любов'ю до музики та природи.

Як кульмінаційний акт у великій драмі обману сам Сатана видаватиме себе за Христа. Церква здавна сповідує очікування пришествя Спасителя як сповнення своїх надій. Тепер великий обманник зробить так, ніби Христос уже прийшов. У різних частинах Землі Сатана з'являтиметься серед людей як велична істота сліпучого саява, подібна до опису Сина Божого, даного Іваном в Об'явленні. Об'явлення 1:13–15. Велика боротьба, 624.

Пан — бог-пастух і буде видавати себе за Істинного Пастиря. Видавання сатани себе за Христа починається при недільному законі, бо при "указі" "ми можемо" тоді "знати, що настав час дивовижної діяльності сатани і що кінець близький".

Слово «рап» також може означати мілку кухонну посудину з широким краєм, яку використовують для смаження, випікання або приготування їжі. Остаточна війна зосереджується на духовному Єрусалимі — на святій горі, піднесеній як знамено, на горі, до якої втікає інше Боже стадо, що ще перебуває у Вавилоні. Тоді всі народи підуть проти духовного Єрусалима, який називається «чашею» (рап).

Тягар слова Господнього для Ізраїля, — говорить Господь, що простягає небеса, закладає підвалини землі й утворює дух людини в ньому. Ось, Я зроблю Єрусалим чашею тремтіння для всіх народів навколо, коли вони обляжуть і Юду, і Єрусалим. І того дня Я зроблю Єрусалим обтяжливим каменем для всіх народів: усі, хто обтяжиться ним, будуть посічені, хоч би всі народи землі зібралися проти нього. Захарія 12:1-3.

Єрусалим також є казаном, адже це та посудина, у якій розгортається драма. «Казан» — це посудина для приготування їжі.

Тоді Він сказав мені: Сину людський, це ті люди, що задумують лихе та дають лукаві поради в цьому місті, які кажуть: Не близько; збудуймо дома; це місто — казан, а ми — м'ясо. Тому пророкуй проти них, пророкуй, сину людський. І Дух Господній зійшов на

мене й сказав мені: Говори: Так говорить Господь: Так ви сказали, доме Ізраїлів, бо Я знаю те, що приходить вам на думку, усе до одного. Ви примножили ваших убитих у цьому місті, і наповнили його вулиці вбитими. Тому так говорить Господь Бог: Ваші вбиті, яких ви поклали посеред нього, — вони м'ясо, і це місто — казан; але вас Я виведу із-посеред нього. Ви боялися меча; і Я наведу на вас меч, говорить Господь Бог. І Я виведу вас із-посеред нього, і віддам у руки чужинців, і вчиню поміж вами суди. Ви впадете від меча; Я буду судити вас на межі Ізраїля; і ви пізнаєте, що Я — Господь. Це місто не буде для вас казаном, і ви не будете м'ясом посеред нього; але Я буду судити вас на межі Ізраїля. І ви пізнаєте, що Я — Господь: бо ви не ходили за Моїми постановами й не виконували Моїх присудів, а робили за звичаями поган, що навколо вас. Єзекіїля 11:2–12.

В англійській мові префікс «pan-» означає «універсальний», «усе» або «через». Наприклад, «panorama» означає широкий або всеохопний огляд місцевості, «pantheism» — віру в те, що Всесвіт є божественним, а «Pan-American» — щось, що охоплює всі країни Америк. Отже, «pan-» позначає світову війну.

Сатана відволікає уми неважливими питаннями, щоб вони не могли ясно й чітко бачити справи надзвичайної важливості. Ворог планує ввіймати весь світ у свої тенета.

"Так званий християнський світ має стати ареною великих і вирішальних дій. Люди при владі ухвалюватимуть закони, що контролюють сумління, за прикладом папства. Вавилон напоїть усі народи вином гніву своєї розпусти. Кожен народ буде залучений." Вибрані вісті, книга 3, 392.

Слово «act» як іменник означає «офіційне письмове рішення або закон, ухвалений законодавчим органом».

"Коли наша нація настільки зречеться принципів свого державного устрою, що ухвалить недільний закон, протестантизм у цьому акті об'єднується з папізмом." Свідчення, том 5, с. 712.

Так званий християнський світ є театром великих дій, або актів, і кожна нація (пан) буде залучена. Слово «act» також може стосуватися розділу чи сегмента п'єси, фільму або іншого дійства, який зазвичай характеризується певною сукупністю подій або дій. Слово «act» як дієслово означає виконувати конкретну дію або поводитися певним чином. Воно також може означати удавання чи виконання ролі, як-от гру у п'єсі чи фільмі.

Світ — театр. Актори, його мешканці, готуються зіграти свою роль в останній великій драмі. Про Бога забувають. Серед великих мас людства немає єдності, хіба що люди об'єднуються, щоб здійснити свої егоїстичні наміри. Бог спостерігає. Його наміри щодо бунтівних підданих здійсняться. Світ не відданий у руки людей, хоча Бог дозволяє стихіям смуги й безладдя панувати певний час. Діє сила знизу, щоб наблизити останні великі сцени драми — Сатана приходить як Христос і діє з усією оманю неправди в тих, хто об'єднується в таємні товариства. Ті, хто піддаються пристрасті до об'єднання, здійснюють задуми ворога. За причиною настане наслідок.

Беззаконня майже досягло своєї межі. Сум'яття охопило світ, і великий жах незабаром прийде на людей. Кінець уже дуже близько. Ми, які знаємо істину, повинні готуватися до того, що незабаром вразить світ як приголомшлива несподіванка. Review and Herald, 10 вересня 1903 р.

Паніум і Актіум символізують Третю світову війну. У тій війні будуть надприродні прояви, що їх уособлює грецький козлоногий бог Пан. Війна буде пов'язана з примусовим запровадженням недільного закону як «акту». І цю війну ототожнюють з «останніми сценами великої драми», адже це не лише юридичний акт запровадження недільного законодавства, а й кульмінація євангельської драми у завершальні години випробувального часу людства. Напередодні битви, де Паніум і Актіум пророчо поєднуються, у шістнадцятому вірші одинадцятого розділу книги Даниїла Божої армії останніх днів уже буде зібрана, і їхній прапор, тобто «ensign», тоді буде піднесено. Основне значення слова «ensign» — військово-знамено.

Act і Pan — це Актіум і Паніум, і Дивовижний Лінгвіст контролював географію, назви та історію обох битв, бо це історія безпосередньо перед недільним законом, який незабаром настане. Битва при Паніумі відбулася у 200 р. до н. е., а шістнадцятий вірш вказує на завоювання Єрусалима Римом у 63 р. до н. е.

У межах історії останніх днів, представленої періодом 200–63 рр. до н. е., буде звершене формування образу звіра в Сполучених Штатах, що представлено історією 161–158 рр. до н. е. Перед періодом, у якому відбудуться остаточні дії зі створення образу звіра в Сполучених Штатах, станеться подія, яку представляє повстання в Модіїні 167 р. до н. е. Це повстання характеризується спротивом примусовій релігії Греції, і воно приведе до віхи, яку представляє переосвячення храму в 164 р. до н. е.

164 рік до н. е. відзначається в юдаїзмі через чудо, коли запас священної олії на один день протримався вісім днів. Отже, 164 р. до н. е., що передує 161 р. до н. е., позначає сатанинське чудо, звершене для відступницького Божого народу. Це чудо подане як один день, що породжує вісім днів, і саме олія того першого дня забезпечила всі вісім днів. Чудо було звершене на одній із частин, що належала до семи, і ця віха закладена в самій історії, де загадка восьмого, який є із семи, здійснюється як над відступницьким республіканським рогом, так і над відступницьким протестантським рогом.

Прояв сатанинських чудес перед скорим запровадженням недільного закону пов'язаний з грецьким богом Паном. Коли битва при Паніумі розгорнеться і буде виграна Трампом та відступницьким протестантизмом, «скринька Пандори» вже буде відчинена, і не буде жодного способу розв'язати проблеми, які тоді будуть випущені на людство, бо: «незабаром на людей зійде великий жах. Кінець дуже близько. Ми, які знаємо істину, повинні готуватися до того, що незабаром обрушиться на світ як приголомшлива несподіванка».

Сто сорок чотири тисячі — це ті, хто був запечатаний освячувальною силою Божого Слова, дарованого через розпечатання Одкровення Ісуса Христа. Це Одкровення містить кілька окремих напрямів істини і дає освячене вчення про те, Хто є Ісус. Як Боже Слово, Він є

Дивовижним Мовознавцем, який керує всіма людськими мовами, бо Своєю силою Він спричинив появу різних мов, коли зіслав змішання мов при Вавилонській вежі. Він — Дивовижний Той, Хто числить, який приховав таємниці в числах, викладених у Його Слові, і у всьому Його творінні. Він керує історією, бо історія — «Його» історія. Він створив землю і визначив географічну форму планети Земля після Потопу, а отже — і різні пророчі географії, що становлять «істини», знайдені в Його Слові. Сто сорок чотири тисячі, зокрема, представляють тих, хто виявляє віру в те, що Він створив усе.

На початку було Слово, і Слово було в Бога, і Слово було Богом. Воно було на початку в Бога. Усе було створене ним; і без нього не було створено нічого з того, що було створене. Івана 1:1-3.

Історія про скриньку Пандори — це міф із давньогрецької міфології. Він передусім розповідається у «Праці і дні» грецького поета Гесіода та в різних інших класичних джерелах. Це, очевидно, є парафразом досвіду Єви в Едемському саду. Ім'я «Пандора» походить із давньогрецької міфології. Воно походить від грецьких слів «pan», що означає «усе», і «dora», що означає «дарунки». «Пандора» означає «всім обдарована». Єва є символом Церкви, і всі дари знаходяться в Божій Церкві.

У давньогрецькій міфології Пандора була першою смертною жінкою, створеною богами. Згідно з міфом, її створив Гефест за наказом Зевса, царя богів, як частину плану покарати людство. Кожен із богів дарував Пандорі дари, зокрема красу, грацію, розум і чарівність. Зевс дав їй глек (у пізніших переказах він став скринькою) і наказав їй за жодних обставин ніколи не відкривати його. Єві було сказано, що вона може їсти з кожного дерева, окрім «дерева посеред Саду».

Пандора, охоплена цікавістю, зрештою піддалася спокусі й відкрила глек. Коли вона це зробила, усі зла, болі й хвороби, що раніше були замкнені всередині, були випущені у світ, поширюючи страждання й нещастя серед людства. Однак у глеку залишилася одна річ: надія. У деяких версіях міфу Пандора швидко закрила глек, не дозволивши надії вирватися назовні, тоді як в інших надія також вийшла назовні, даруючи людству проблиск оптимізму й стійкості перед обличчям негараздів.

Битва при Паніоні поєднується з битвою при Акції в контексті недільного закону, що невдовзі настане, а недільний закон, що невдовзі настане, був прообразно представлений випробуванням в Едемському саду. В Едемському саду це випробування стосувалося лише Адама й Єви, але в останні дні це випробування має постати перед усім людством по всьому світу. Перше випробування — вірити чи не вірити Божому слову в Едемському саду — є прообразом останнього випробування недільним законом. Єва не витримала того першого випробування і відчинила шлюзи лиха над людством, як це представлено в міфі про Пандору.

Коли битва при Паніумі поєднається з битвою при Акції, випробування, представлене в Саду Едему, розгорнеться над усім людством. Надія, яка тоді дарується світові, — це стяг, піднесений так, щоб увесь світ (панорама) міг його бачити.

Усі ви, мешканці світу і жителі землі, дивіться, коли він підіймає стяг на горах; і коли він трубить у сурму, слухайте. Ісаїя 18:3.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Світ — це театр; актори, його мешканці, готуються зіграти свою роль в останній великій драмі. Серед великих мас людства немає єдності, хіба що тоді, коли люди об'єднуються, щоб здійснити свої егоїстичні наміри. Бог спостерігає. Його задуми щодо своїх бунтівних підданих будуть здійснені. Світ не віддано в руки людей, хоча Бог і дозволяє стихіям сум'яття та безладу панувати на певний час. Сила знизу діє, щоб здійснити останні великі сцени драми — Сатана приходять як Христос і діє всякою оманю неправди в тих, хто об'єднується в таємні товариства. Ті, хто піддаються пристрасті до об'єднання в союзи, здійснюють плани ворога. За причиною піде наслідок.

Ніколи ще це послання не мало більшої сили, ніж має сьогодні. Світ дедалі більше зводить нанівець вимоги Бога. Люди осмілилися в переступі. Порочність мешканців світу майже наповнила міру їхнього беззаконня. Ця земля майже дійшла до тієї межі, коли Бог дозволить нищителю чинити над нею свою волю. Підміна Божого закону людськими законами, піднесення, лише людською владою, неділі замість біблійної суботи — це останній акт драми. Коли ця підміна стане повсюдною, Бог явить Себе. Він підведеться у Своїй величчі, щоб страшно потрясти землю. Він вийде зі Свого місця, щоб покарати мешканців світу за їхнє беззаконня, і земля відкриє свою кров і більше не буде покривати своїх убитих.

Ми стоїмо на порозі кризи віків. Швидко одна за одною послідує суди Божі — вогонь, повінь і землетрус, з війною та кровопролиттям. Нам не слід дивуватися в цей час подіям і великим, і вирішальним, бо ангел милосердя не може залишатися набагато довше, щоб давати прихисток тим, хто не кається.

Криза поволі підкрадається до нас. Сонце сяє на небі, проходячи свій звичний шлях, і небеса й досі проголошують славу Бога. Люди й досі їдять і п'ють, садять і будують, одружуються і віддають у шлюб. Купці й досі купують і продають. Люди штовхаються один з одним, змагаючись за найвище місце. Любителі розваг і далі юрмляться в театри, на кінські перегони, до ігрових притонів. Панує найбільше збудження, однак година випробування швидко добігає кінця, і кожна справа ось-ось буде вирішена навіки. Сатана бачить, що його час короткий. Він пустив у дію всі свої сили й засоби, аби люди були обманені, зведені, зайняті й зачаровані, аж поки день випробування не скінчиться і двері милості назавжди замкнуться.

Беззаконня майже досягло своєї межі. Сум'яття панує у світі, і невдовзі на людей зійде великий жах. Кінець уже зовсім близько. Ми, які знаємо істину, повинні готуватися до того, що незабаром нагряне на світ як приголомшлива несподіванка.

У цей час пануючого беззаконня ми можемо знати, що остання велика криза вже на порозі. Коли зневага до Божого закону стає майже повсюдною, коли Його народ зазнає утисків і страждань від своїх ближніх, Господь втрутиться.

Ми стоїмо на порозі великих і урочистих подій. Пророцтва виконуються. Дивна, насичена подіями історія записується в книгах Неба. Усе в нашому світі в тривозі. Є війни і чутки про війни. Народи розгнівані, і настав час мертвих, щоб їх судили. Події змінюються, щоб наблизити день Божий, який стрімко наближається. Залишається, так би мовити, лише мить. Але хоч уже народ повстає на народ, і царство на царство, тепер ще немає загальної війни. Поки що чотири вітри стримуються, доки слуги Божі не будуть запечатані на своїх чолах. Тоді сили землі зосередять свої сили для останньої великої битви. Християнське служіння, 50, 51.